

între ea cu funcții similare a unor elemente de peisaj bucureștean: fântâna cu zodii din Piața Libertății sau magnolia din Piața Palatului. Iar metaforele... Metaforele lui Fănuș Neagu cresc în pomi și se scutură pe poteci, brăzdează fața înspumată a mâinii, auresc jurămintele de dragoste și smălțează fastuos ochările. Metaforele zboară ca păsările, palpită în văzduh ca fluturii, cad pe pământ asemeni stelelor, metaforele se posomorăsc ca zilele de toamnă sau se încovoiește molatec ca brațul Venerei. Scena, mai ales în *Scoica de lemn*, se populează cu mai mulți Fănuș Neagu, care schimbă

între ei „vorbe și idei căușuite cu mătase” și se răsfață reciproc cu injurături princiare. Senzația e, la început, stranie, dar, dacă mă gândesc bine, nu într-un total inedită. Am mai încercat-o citind *Patul lui Procust*, unde aproape toate personajele vorbesc, și mai cu seamă scriu, asemeni lui Camil. Am încercat-o citindu-l pe Creangă, unde toți grăiesc pe limba lui Creangă. Am încercat-o citindu-l pe Neculce... Am să închei deci cu vorbele, ușor schimbate, ale acestuia din urmă (care, de fapt, este cel dintâi): Cui îi va plăce, bine va fi, iară cui nu, iară va fi bine. ■

La Teatrul „Mihai Eminescu” din Botoșani a fost numit un nou director: ziaristul DUMITRU IGNAT. Felicitându-l și urîndu-i succes în muncă, folosim prilejul pentru a-l ruga să ne vorbească despre programul instituției pe care o conduce.

De vorbă cu DUMITRU IGNAT directorul Teatrului „Mihai Eminescu” din Botoșani

D. I.: Organizator — cu sprijinul Consiliului Culturii și al A.T.M. — al unor acțiuni interesante pentru mișcarea teatrală românească, între care Festivalul restituirilor dramaturgice, Teatrul „Mihai Eminescu” din Botoșani a câștigat un prestigiu pe care viitorul trebuie să-l confirme și să-l consolideze.

Deocamdată, a formula fraze despre orientare și despre modul de acțiune în perspectivă înseamnă a face un inventar de truisme. Să riscăm totuși citeva.

Un obiectiv important al teatrului este sărbătorirea a 25 de ani de existență și a 145 de ani de teatru la Botoșani. Manifestările programate de noi pentru luna octombrie vor include premiere, expoziții, colocvii și o întâlnire a publicului cu actori prestigioși, care s-au născut în județul Botoșani ori care au jucat, în cariera lor, la teatrul nostru (lista e cuprinzătoare!).

Noile montări vor fi: *Regele Cerb* de Carlo Gozzi în regia tânărului Mihai Lungeanu și *Sărbătoare princiară* de Teodor Mazilu. Iar în cadrul momentului aniversar, vom aduce un omagiu lui Costache Caragiale (primul autor de teatru românesc jucat la Botoșani), cu un spectacol-coupé: *O soare la mahala* și *O repetiție moldovenească*.

Așa vom intra în următoarea stagiune. Ne gândim să realizăm cu deosebire spectacole cu succes de public, împlinind tot-

odată programul nostru de valorificare a unui repertoriu de calitate.

Pentru noi, un deziderat este și creșterea numerică a trupei, simultan cu mai buna utilizare a colectivului artistic. Aceste obiective se vor împlini prin atragerea la Botoșani a unor actori și printr-o judicioasă distribuire, astfel încât fiecare actor să aibă suficiente motive de satisfacție profesională.

Nu vom părăsi nici gândul și nici practica de a solicita contribuția unor colaboratori valoroși, cu deosebire din rîndul regizorilor, al scenografilor, dar și al actorilor. Și vom insista, cu argumente afective, pe lângă personalitățile născute la Botoșani.

E lesne de imaginat că gândurile și, dacă vreți, ambițiile de viitor sînt mai numeroase, dar nu toate pot fi deocamdată mărturisite. Pentru prima etapă, important este să izbutim, cum spuneam, într-o strategie a creșterii prestigiului teatrului din Botoșani, strategie cu două direcții, mereu concurente: una este ridicarea necontenită a calității artistice a spectacolelor, întemeiată pe un repertoriu și el de valoare; a doua este găsirea unui drum mai direct spre publicul de care avem nevoie și care vrem, la rîndu-i, să aibă din ce în ce mai multă nevoie de noi.

Maria MARIN